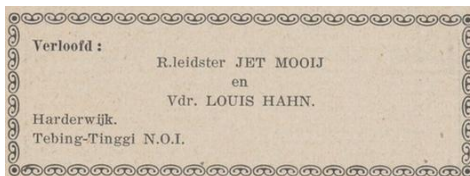

Henriette (Jet) Mooij is geboren op 22 maart 1908 in Ermelo. Ze was de dochter van Hermanus Willem Mooij en Margaretha Lammerts van Bueren. Haar vader was boekdrukker.

In 1919 werd in Harderwijk de eerste padvindersgroep opgericht door Louis Ragay. Later kreeg de groep zijn naam. Naast de jongensgroep werd op een gegeven moment ook een meisjesgroep gestart. Deze groep kreeg de naam Redoz (Recht Door Zee) en was aangesloten bij het Nederlandse Padvindstersgilde (NPG). Jet was ronde leidster bij deze groep.

In april 1926 verloofde ze zich met Louis Carl Georg Hahn (1 augustus 1904). Hij werkte op dat moment in Nederlands Indië. In Nederland was hij scout bij Groep 2 President Steyngroep in Deventer en ook Indië was hij weer actief als leiding. Ze trouwden bij volmacht op

14 april 1928. Jet woonde in Ermelo, Louis was op onderneming Pabatoe in Nederlands Indië. Het stel kreeg vier kinderen: Johanna (Joke) (1929), Herman Georg Louis (1930), Henriëtte Dorothea (Jetty) (1932) en Louis Carel Georg (1946).

Hun kinderen gingen naar het internaat voor Nederlandse planterskinderen in Brastagi, tweehonderd kilometer ver weg.

Op Sumatra lag de plaats Tandjong Balei. Daar werden tijdens de oorlog op verschillende plekken burgers geïnterneerd. Jet kwam terecht in het RK internaat, waar 160 vrouwen en kinderen geïnterneerd waren. Na aankomst op 17 november 1942 werd met Scoutingactiviteiten begonnen en werden de 'Victoria'-groepen opgericht, één voor jongens en één voor meisjes. De meisjesgroep stond onder leiding van Jet Hahn en telde 27 leden. Er werd allround padvindsterswerk gedaan. De jongensgroep bestond oorspronkelijk alleen uit een welpenhorde onder leiding van Johanna Dill. Op 12 februari 1943 gingen alle bewoners uit het internaat naar Batoe Satoe, het sportterrein van de Sultan aan de zuidkant van Tandjong Balei, dat als interneringskamp werd ingericht. Op 12 maart 1943 werd door de oudere welpen, die de verkennersleeftijd bereikt hadden, een verkennersgroep opgericht. De daskleur was wit, de insignes gemaakt uit blikjes, witte pijlpuntkop, rood omzoomd. Beide groepen hebben met veel enthousiasme gewerkt en zeer veel bijgedragen aan het morele peil onder de kampbewoners. In december 1943 werden 10 oudere jongens overgeplaatst naar Si Rengorengo. De laatste bijeenkomsten van Scouting werden gehouden met Sint Joris 1944, waarna de Japanners bijeenkomsten onmogelijk maakten. Na dit verbod werd onder het mom van sportmiddagen, die af en toe waren toegestaan, in het geheim nog doorgewerkt.

Haar dochters Joke en Jetty en zoon Herman zaten in Kamp Brastagi. Ze deden hier mee aan Scoutingactiviteiten. Haar man zat in Kamp Soegei Sengkol waar hij ook Scoutingactiviteiten organiseerde. Op 31 mei 1943 moesten de oudste jongens uit Brastagi naar het mannenkamp Soengei Sengkol. Onder de groep zaten ook de oudere patrouilleleiders en Herman, de broer van Joke en Jetty.

Joke en haar zus Jetty worden op 2 oktober 1943 overgeplaatst naar kamp Tandjong Balei. Daar zagen ze hun moeder terug, die schrok van het hongerlijfje van Jetty. Haar moeder leidde de groentetuin van het kamp en wist Jetty er weer bovenop te krijgen.

Een jaar later, op 25 april 1945, werd het kamp ontruimd en werden alle vrouwen en kinderen naar Aek Pamienke I gebracht.

In het najaar van 1945 werd het gezin herenigd. Ze hadden allemaal de Japanse bezetting overleefd, maar hun huis en al hun spullen waren onteigend. In 1946 werd Lu, hun vierde kind, geboren. Al gauw vertrokken de drie oudste kinderen naar Nederland om te studeren en ook Jet en Louis gingen naar Nederland. Louis aanvaardde de functie van hoofd sociale verzorging van de kampen voor gedetineerden. Na enkele jaren ging hij toch weer terug naar zijn oude liefde, nu Indonesia. Hij werd de grote baas op de voornaamste palmolie-onderneming met de grootste fabriek van palmolie ter wereld. Een bedrijf van 8.000 ha met 7000 man personeel en ruim 30 stafleden. Na het beëindigen van zijn veelbewogen carrière vestigde gingen Louis en Jet wonen in Amsterdam.

Louis overleed op 23 september 1995, Jet is overleden op 19 november 2003.

Meer informatie

[Akte - Gelders Archief \(wiewaswie.nl\)](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 12, 1926, no. 4, 1926 » 1926-04 - Pag. 32 | Delpher](#)

[Deli courant » 01 mei 1928 - Art. 7 | Delpher](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Batoe Satoe | Stichting Noord Sumatra Documentatie \(noordsumatra42-45.nl\)](#)

[Henriette Hahn \(Mooij\) \(1908 - 2003\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Hahn Register](#)

[Tandjoeng Balei \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Brastagi kampbewoners 1942-1945

Noord Sumatra in Oorlogstijd deel 1942 - uitgave van Stichting Noord Sumatra Documentatie

['Laat me maar, ik red me wel' | Trouw](#)

[Oom Louis Hahn - Nierstrasz Family website](#)

Foto: Louis Hahn en Jet Hahn – Mooij met zoon Lu

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.